

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2017 r. – achtung! / EUIPO (achtung!)**(Sprawa T-832/17)**

(2018/C 063/28)

Język skargi: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* achtung! GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G.J. Seelig i D. Bischof)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Sporny znak towarowy:* Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego zawierającego elementy słowne „achtung!” – międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską nr 1 297 443*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 października 2017 r. w sprawie R 490/2017-4**Żądanie**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej pozwanego z dnia 23 października 2017 r. (sprawa R 490/2017-4);
- zmianę decyzji Czwartej Izby Odwoławczej pozwanego z dnia 23 października 2017 r. (sprawa R 490/2017-4) poprzez zapewnienie ochrony międzynarodowej rejestracji nr 1 297 443 (słownego/graficznego) znaku towarowego „achtung!” na obszarze Unii Europejskiej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania oraz niezbędnymi kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

Skarżąca opiera skargę na naruszeniu art. 72 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001. Pozwany błędnie ocenił charakter odróżniający znaku w ramach stosowania art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001, a także naruszył zasady równego traktowania i dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2017 r. – Ryanair i Aiport Marketing Services / Komisja Europejska**(Sprawa T-833/17)**

(2018/C 063/29)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Ryanair DAC (Swords, Irlandia) i Aiport Marketing Services Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida oraz I.G. Metaxas-Maranghidis)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 –4, art. 2, art. 3 i art. 4 decyzji (UE) 2017/1861 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim owe postanowienia dotyczą skarżących;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia w zaskarżonej decyzji zasady dobrej administracji wyrażonej w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz prawa skarżących do obrony.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję art. 107 ust. 1 TFUE i obowiązku uzasadnienia, ponieważ zamiast zastosować test prywatnego inwestora do stosunków handlowych pomiędzy portem lotniczym Cagliari i skarżącymi, w tym do domniemanych wypłat pomocy, zastosowała ona test wynikający z wyroku Altmark, pomimo że zostały one dokonane na podstawie umów zawartych przed przyjęciem ustawy 10/2010.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję zasady niedyskryminacji poprzez niezastosowanie testu prywatnego inwestora do zawartych pomiędzy portem lotniczym Cagliari i skarżącymi umów, ze względu na okoliczność, że Region Sardynia był jedynie mniejszościowym akcjonariuszem postu lotniczego Cagliari.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Komisję art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na niewskazanie portu lotniczego Cagliari jako beneficjenta pomocy.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym nawet przy założeniu, że port lotniczy Cagliari nie był beneficjentem ustawy 10/2010, Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ powinna była zastosować test prywatnego inwestora do postępowania Regionu Sardynia, również jeżeli zakładała, że port lotniczy Cagliari był biernym „pośrednikiem” przy transferze funduszy regionu.
6. Zarzut szósty, zgodnie z którym nawet przy dalszym założeniu, że ustawa 10/2010 dotyczy usług w ogólnym interesie gospodarczym i że test prywatnego inwestora nie ma zastosowania, zaskarżona decyzja naruszałaby jednak art. 107 ust. 1, TFUE, ponieważ stwierdza ona niesłusznie, że płatności za usługi marketingowe stanowią ukryte subsydia na eksploatację połączeń lotniczych.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia przez Komisję art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na niewykazanie selektywności.
8. Zarzut ósmy, zgodnie z którym nawet w razie, gdyby Sąd miał stwierdzić istnienie pomocy, Komisja naruszyła art. 108 ust. 2 TFUE, popełniając oczywisty błąd w wydanych państwu członkowskiemu instrukcjach dotyczących ustalenia kwoty pomocy podlegającej odzyskaniu.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2017/1861 z dnia 29 lipca 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA.33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/N) – wdrożonej przez Włochy – Rekompensata dla portów lotniczych na Sardynii z tytułu obowiązków świadczenia usługi publicznej (UOIG) (Dz.U. 2017, L 268, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2017 r. – Sports Group Denmark / EUIPO – K&L (WHISTLER)

(Sprawa T-836/17)

(2018/C 063/30)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sports Group Denmark A/S (Ikast, Dania) (przedstawiciel: adwokat E. Skovbo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: K&L GmbH & Co. Handels-KG (Weilheim, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca